



**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Caput 8. Circa ministrum Eucharistiæ ad implendum annuæ Communionis
præceptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

nec Societatis nostræ Patres, qui ad hoc habent privilegia amplissima possunt in suis Ecclesiis absque peccato ministrare Eucharistiam Paschatis ipso die, etiam si ex devotione cum intentione implendi in Ecclesia propria præceptum recipiatur. Sic Nauar. sum. c. 21. m. 51. Azor. l. 7. c. 30. q. 7. Henriq. l. 8. c. 55. n. 1. Trull. l. 3. Decal. c. 5. dub. 2. n. 8. Bonac. de Sacram. d. 4. q. 5. p. 1. n. 12. loquutus de illis, qui nondum adimplevere in propria Parochia præceptum, quamvis de illis qui iam adimpleverunt, contrarium doceat q. 7. p. 1. n. 2. m. 9.

⁸⁰ Possunt quidem. Quia quamvis Resurrectionis dies semper à Pontificibus simpliciter excipitur: tamen illius diei exceptio simpliciter ideo à Pontificibus fit, ut omnes fideles suas Parochias adeant, ad satisfaciendum huic præcepto. Ideoque non erit contra mentem ipsorum ministrari in die Paschatis Eucharistiam ei qui vel iam in propria communicavit Ecclesia, vel postmodum communicandi gerit intentionem. Ita Fagund. præc. 3. l. 1. c. 5. n. 9. Suar. de Euch. d. 7. l. 1. sect. 2. Filiuc. tr. 4. n. 265. Manu. de Communio. cap. 64. num. 1. Ioan. de la Cruz in Epit. lib. 2. cap. 5. dub. 4. concl. 2. Sa ver. Eucharistia, num. 10. Lugo de Euch. d. 18. num. 50. Diana part. 8. rati. 1. resol. 88. Vasq. to. 3. in 3. p. d. 119. c. 3. Coninch de Sacram. q. 82. a. 3. n. 41.

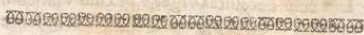
⁸¹ Scio dubitari à Doctoribus quid intelligatur Meum seu per diem Paschatis in privilegiis Mendicantium exceptum. Aliqui enim intelligunt ipsum Resurrectionis diem, extra quem dicant posse, in eo autem non posse Mendicantes dare Eucharistiam petenti. Alij tamen illa verba non intelligunt materialiter, sed formaliter de communione Paschali, quocumque die fiat: nam intentio Pontificum fuit illam communionem Parochis reservare. Si autem sola dies materialis exciperetur, parum prodesset, quia possent omnes die sequenti, in Ecclesiis Regularium præcepto satisfacere. Vnde inferunt ea etiam die Resurrectionis Regulares dare Eucharistiam iis, qui iam in Parochia communicarunt vel postea communicare intendunt. Item non posse dare diebus præcedentibus vel sequentibus iis, qui ea communione volunt satisfacere præcepto annuæ Communionis. Quam sententiam omnino iuxta mentem Pontificum esse non dubito. Addo tamen cum Laymano tr. 4. de Euch. c. 7. n. 4. in dubio presumi posse, ac debere, eos, qui ad communicandum accedunt die ipso Paschatis, aut aliis assignatis, in Ecclesia Mendicantium, satisfecisse iam, vel habere animum satisfaciendi in sua Parochia, cum non facile sit quispiam ab Altari repellendus, quando cum aliis accedens Eucharistia refici postulat.]

* *



CAPVT VIII.

Circa Ministrum Eucharistiæ, ad implendum annuæ Communionis Præceptum.



QVÆSTIO INCIDENS.

Nūm vi Cruciate possit quis hoc præceptum implere in qualibet Ecclesia communicando è cuiusvis manu Sacerdotis, modo in die ipso Paschatis non fiat?



⁸² OSSE quidem videtur. Quia Bulla concedit facultatem ut valeat quis accipere Eucharistiam, & alia Sacramenta præterquam in die Paschatis.

Dies autem Paschatis pro primo die supponit Ergo si quis velit præceptum annuæ Communionis implere aliquo ante Pascha die à Dominica in Palmis, vel aliquo post diem ipsum Paschæ vsque ad Dominicam in Albis, ritè poterit. Sic nonnulli, quos pressis nominibus memorat Lugo Card. de Euch. d. 18. num. 50. Machad. to. 1. l. 2. p. 4. tr. 7. docnm. 6. n. 6. asserens id esse probabile & securum in praxi, & citans male quidem P. Vasquez to. 3. in 3. p. 129. c. 5. num. 47.

⁸³ Minimè potest. Quia illa verba, Præterquam in die Paschatis non intelligenda sunt materialiter, sed formaliter de communione Paschali, quocumque die fiat à Dominica in Palmis vsque ad Dominicam in Albis inclusivè. Nam intentio Pontificis fuit illam Communionem Parochis reservare. Ita Trull. in Bul. l. 1. §. 3. dub. 7. n. 6. Henriq. l. 7. c. 13. n. 4. lit. O. Sylvest. v. Eucharistia 3. n. 4. Manu. in Bul. §. 5. n. 7. Ludou. de la Cruz in Bul. d. i. c. 6. dub. 6. n. 14. & alij communiter.

⁸⁴ Hoc crediderim ferè certum. Nam Bulla nullatenus concedit facultatem communicandi in qualibet Ecclesia, ad implendum Communionis annuæ præceptum: sed solum concedit facultatem recipiendi Eucharistiam de manu Sacerdotis cuiusvis sine licentia Parochi, etiā Interdicti tēpore, præterquā in die Paschatis, hoc est Paschaliū dierum, qui sunt ad huius præcepti satisfactionem designati. De quo casu loquitur Vasquez. Et miror plane Machadū virū perdoctū ex patrocinio P. Vasquez & Dianæ asseruisse primā sententiā esse probabilem & tutam in praxi, cum illi Auctores nihil circa hanc quæstionem loquantur, & si rationi hæremus, nihil probabilitatis præferre videatur, cum praxis ubique contrarium proclamet.

SCOBAR
col: Mer.
XVIIII
E. IV
6

DVBIVM XVI.

*An Parocho deficiente vel nolente Eucharistiam subditis ministrare ad imple-
dum annuę Confessionis preceptum: Re-
ligiosi possint eam secularibus impetire?*

85
Non pos-
sunt.
Non possunt. Quia licet id gerere valeant,
cum necessitas vrget, v. gr. cum Viaticum
recipere deberet ægrotus, absente aut nolente
Parocho: in nostro casu necessitas non vrget,
nec multum refert, si expectetur Parochus ab-
sens, vel durus emolliatur. Si autem interim
communione aliquis indigeat ad suam spiri-
tualem consolationem, poterit ex deuotione
communicare, & postea de Parochi Eucharis-
tiam ad precepti satisfactionem. Sic Card.
Logo de Euh. dub. 18. numer. 53. Fagund.
præc. 3. libr. 2. capit. 2. numer. 21. Nauar. summ.
capit. 21. numer. 52. & capit. 27. nu-
mer. 107. Syluest. verb. Excommunicatio 7. n. 30.
& 32.

86
Possunt
quidem.
Possunt quidem. Quia absente Parocho,
aut nolente id efficere, rationabiliter censetur
adesse licentiã à Papa, vel Episcopo præsumptã.
Ita Leand. præc. 3. tr. 7. d. 3. q. 24. Diana p. 10. tr.
11. resol. 31. hanc sententiam iudicat æque esse
probabilem.

87
Idem assero.
Idem ego asserendum existimo. Nam licet
hęc necessitas non tantum vrgeat, quantum
necessitas in mortis articulo, sufficenter tamen
vigere indico, vt licet Eucharistia à Mendi-
cantibus valeat ministrari, quorum privilegia
in casu consolationis maioris Proximo-
rum magis sunt, prudentia adhibita, am-
plianda.

DVBIVM XVII.

*An possint Religiosi in Paschate Eucharistiam
ministrare familiaribus actualiter Religiosis
infermentibus?*

88
Non possunt.
Non possunt. Quia in cap. Omnis viri usque
sexus, de penis. & remis. decernitur, vt
quisquis à Proprio Sacerdote Corpus Domi-
ni in Paschate recipiat: cum igitur sit proprium
Sacerdotem accedendum, eo ipso ad propriam
Parochiam accedere oportet, vel de Parochi
licentiã, in Monasterij, cui inferiunt illi, Ec-
clesia cõmunicare. Sic Fagund. præc. 3. l. 1. c. 5. n.
5. asserens id Sacram Cardinalium Congrega-
tionem declarasse. p. 4. fol. 151. Manu. to. 1. q. 9. Reg.
q. 56. a. 3. S. v. Eucharistia, n. 9. Bonac. de Sacra.
d. 4. q. 7. pun. 1. n. 10.

89
Possunt qui-
dem.
Possunt plane. Quia id concessere Clemens
IV. Benedictinis. Innocentius VI. & Sixtus IV.
Augustinianis Leo X. Minimis. Ita Sanch. l. 3.
de matr. d. 23. m. 12. Trull. in Bull. 1. s. 3. dub. 7.
n. ii. Ludouic. q. 8. de Euh. a. 9. dub. 1. Portel. &
Dicastil. quos citat, ac sequitur Leand. p. 2. tr. 7.
d. 3. quæst. 26. Diana p. 9. tr. 9. resol. 36. & p. 10. re-
sol. 30.

90
Hoc proba-
bilis esse
crediderim.
Quis id abneget si verum sit præfata priui-
legia Pontificum extare? Credendum vero est,
quod tot Doctores constanter affirmant. Addi-
derim cum Portel, idem esse dicendum de fa-
mulis coniugatis nocte extra Monasteria
dormientibus, cum hi etiam commen-
sales continui existant. Nec privilegia illa
sine ratione concessa fuisse potest quis sus-
picari, quia Religiosi quibus famuli illi conti-
nuo inferiunt, eis vel elat proprij Pastores assi-
stunt, de honesta eorum conuersatione cu-
rantes.